GAZETA Wielkiego Xięstwa POZNAŃSKIEGO.

Nakładem Drukarni Nadwornéj *W. Dekera i Spółki.* — Redaktor: *A. Wannowski.*

№ 169. — We Wtorek dnia 23. Lipca 1833.

Wiadomości krajowe.

Z Berlina, dnia 21. Lipca.

J. Dostojność General piechoty i General komenderujący korpusem gwardyi, Xżę Karol Mecklenburg-Strelitz, udał się do Neu-Strelitz.

Wyjechał: JW. Cesarsko-rossyjski rzeczywisty tajny Radzca, Szambelan, nadzwyczajny Poseł i pełnomocny Minister przy Dworze tutejszym, Ribeaupierre, do Karlsbadu.

Wiadomości zagraniczne.

Królestwo Polskie.

Z Warszawy, dnia 15. Lipca.

W imieniu N. Mikołaja I., Cesarza wszech Rossyi, Króla Polskiego etc. etc. etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

Zważając na zachodzące trudności i ztąd wynikłą zwłokę w sporządzeniu dokładnéj listy majątków, które jako należące do osób z pod amnestyi wyjętych, ulegać mają sekwestrowi lub konfiskacyi, chcąc oraz zapobiedz szkodliwym skutkom, jakieby z powodu niewniesienia do hypoteki dóbr tego rodzaju ostrzeżenia, wyniknąć mogły, Rada Administracyjna postanowiła i stanowi:

Art. 1. Majątki wszystkich osób, które od d. 1. Stycznia 1831. r. oddaliwszy się z Królestwa Polskiego, do niego dotąd nie powróciły, z wyłączeniem jedynie tych osób, które się do krajów Cesarstwa Rossyjskiego udały, mają być natychmiast w sekwestr zajęte.

Art. 2. Do hypoteki dóbr nieruchomych i należności hypotecznych ma być niezwłocznie na mocy niniejszego postanowienia wniesione ostrzeżenie o wyrzeczonym ze strony rządu sekwestrze, i nastąpić mogącéj, na mocy wyroków sądowych lub rozkazów Najjaśniejszego Pana, dóbr tychże lub należności hypotecznych konfiskacie.

Art. 3. Osoby za upoważnieniem prawéj władzy bawiące za granicą, a którymby na mocy niniejszego postanowienia dobra w sekwestr zajęte zostały, winne są bądź prosto od siebie, lub przez pełnomocników udawać się z dowodami, pobyt ich za granicą usprawiedliwiającemi, do Kommissyi rządowéj przychodów i skarbu, która o ile żądanie ich za usprawiedliwione uzna, rozciągnięcie sekwestru i wymazanie z hypoteki protestacyi cofnąć będzie mogła. Kommissye wojewódzkie obowiązane są także z urzędu od siebie o majątkach tego rodzaju czynić przedstawienia.

Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw ogłoszoném być ma, Kommissyom rządowym w czém do któréj należy, a mianowicie Kommissyi rządowéj spraw wewnętrznych, wskazanie osob nieobecnych i ich majątków, poleca się.

Działo się w Warszawie d. 6/18. Czerwca 1833. r. (Tu podpisy.)

Z dnia 18. Lipca.

Sąd Najwyższy Kryminalny.

N. Cesarz wszech Rossyi Krol Polski, po uśmierzeniu zwycięzkim wojsk Swoich orężem, byłego w Królestwie Polskiém rokoszu, udzielając najlaskawiéj Manifestem Swym z d. 20. Października (1. Listopada) 1831. r. ogólną amnestyą mieszkańcom Królestwa Polskiego, udział w rokoszu mającym, wyłączył od przebaczenia tych tylko, ktorych ukarania, jako istotnych sprawców złego, wymagały prawa przez nich zdeptane.

Dla sądzenia ich, Jego Cesarsko-Królewska Mość znalazłszy właściwém, Dekretem Swym z dn. 13/25 Lutego 1832. r. ustanowić w Warszawie Sąd Najwyższy Kryminalny na zasadach, iakie służyły przed rokoszem; dla rozpoznania spraw o zbrodnię stanu, polecić raczył, w ocenieniu przestępstwa i zastósowaniu kary trzymać się przepisów Kodexu karnego dla Królestwa polskiego; co się zaś tyczy procedury, zachować porządek obowiązujący w Warszawie i w większéy części kraju od czasu przyłączenia go do Cesarstwa Wszech Rossyi.

Z pomiędzy obwinionych o spełnienie czynów, które z pod ogolnego przebaczenia wyłączone zostały, jedni stawieni byli przed Sądem, drudzy stawili się dobrowolnie; tym zaś, których teraźnieyszy pobyt nie był wiadomym, stósownie do art. 65. powołanego postanowienia, wręczone zostały pozwy w mieyscu ich ostatniego wiadomego zamieszkania, obejmujące zarzut przeciw każdemu walczący i nakaz stawienia się przed Delegacyami inkwizycyinemi Sądu Najwyższego Kryminalnego w przeciągu dni 15 od daty doręczenia pozwu.

Gdy jednak wielu z pomiędzy zapozwanych, a mianowicie załączającą się do niniejszego zapozwu edyktalnego listą*) z wyszczególnieniem przedmiotu obwinienia objęci, dotąd nie stawili się; przeto, na zasadzie wyżéj wyrażonego art. 65. urządzenia Sądu Najwyższego Kryminalnego, wyznaczonym zostaje od daty niniejszego ogłoszenia, termin powtórny, piętnastodniowy dla obwinionych zamieszkujących w Królestwie polskiém, dwumiesięczny zaś dla przebywających za granicą; przy czém ostrzega się każdego z nich, iż gdyby w tym przeciągu czasu nie stanął, uważanym będzie za wyłamującego się z pod prawa, utracającego wszelkie przywileje obywatelstwa; majątek jego przez czas niestawienia się ulegnie sekwestrowi; niewolno mu już będzie szukać obrony w prawie, zostanie poszukiwanym, a każdy mieszkaniec obowiązanym będzie donieść o miejscu, w któremby się ukrywał.

Ostrzega się również wszystkich rzeczoną listą objętych, iż w razie niestawienia się w przeciągu oznaczonego czasu przed Delegacyami inkwizycyinemi Sądu Najwyższego Kryminalnego, uważani będą za niemogących odeprzeć istniejących przeciw nim poszlak i Sąd przystąpi do wydania zaocznego wyroku w ich sprawie.

Wszelkie władze cywilne i wojskowe w Krolestwie polskiém obowiązane są pod najsurowszą odpowiedzialnością, każdego załączającą się listą objętego obwinionego, któryby w oznaczonym terminie przed Delegacyami niestanął, skoro gdziekolwiek pokaże się, natychmiast przytrzymać i pod strażą do Sądu Najwyższego Kryminalnego odesłać.

w Warszawie, dnia 3 (15.) Lipca 1833. r.
(Tu podpisy.)

Austrya.

Z Wiednia, dnia 10. Lipca.

(*Koresp. Hamburg.*) — Dnia 26. m. b. Najjaśniejsi Cesarstwo udadzą się przez Linz i Budweis do Pragi, dokąd w pierwszéj połowie przyszłego miesiąca przybyć postanowili. Ponieważ równocześnie N. Krol Pruski będzie bawił w Cieplicach, poczytują powszechnie za rzecz podobną do prawdy, że ci dwaj Monarchowie osobiście się pozdrowią. N. Cesarz Rossyjski, który wedle pogłoski miał być trzecim w tym zjeździe, stósownie do wiarogodnych wiadomości, państwa swego nie opuści.

Szwajcarya.

Z Zürich, dnia 10. Lipca.

(*Gaz. Rząd.*) — Onegdaj zajmował się Sejm sprawą Polakow. Bern uczynił wniosek, aby onę w zasadach równie jak w skutkach jéj poczytywano za dotyczącą się całéj zjednoczonéj Szwajcaryi; wspierały go kantony Luzern, Aargau, Thurgau, Waadt, Genewa, Ausser-Schwytz i Basel Landschaft. Najwybitniéj tłómaczył się w tym przedmiocie Deputowany Waadtu, Pan Jayet. — Przeciwnego zdania, że udzielenie pozwolenia pobytu obcym, jedynie jest rzeczą kantonu i że tylko układy z zagranicznemi państwy względem oddalenia Po-

*) O liście téj wspomnieliśmy już w Nrze 167. gazety naszéj.

laków z granic Szwajcaryi, należą do obrębu władzy zjednoczonéj Szwajcaryi, były między innemi kantonami Zurych, Freiburg i St. Gallen. Deputowany Freiburga, Schaller, dowodził z przytoczeniem wielu przykładów, że przedmioty takowe od najdawniejszych czasów nie bywały podciągnięte do bezpośredniego wpływu Związku. Ponieważ większość na żadną stronę się nie przechyliła, przestano na podaniu adresu dziękczynnego miastu Sejmu za uczynione przezeń kroki, z dołączeniem odezwy, aby w swych usiłowaniach wytrwał. Za kilka dni czekamy tu przybycia Pana Rossi; stósownie do sprawozdania jego dalsze czynić będą postanowienia. Rozumieją powszechnie, iż będzie trzeba zawiązać układy z państwami niemieckiemi z Renem graniczącemi, aby się postarać o paszporty dla tych wychodzców polskich do Belgii, skąd ich kosztem Francyi przewiozą do Ameryki północnéj. Składka otworzona w Bernie na rzecz Polaków, bardzo lichy miała skutek.

Francya.

Z Paryża, dnia 11. Lipca.

Dziennik Handlowy wczorajszy wyraża: Jestto na nieszczęście niezaprzeczoną prawdą, że kraj widząc, iż się zawiódł na nadziei, powziętéj o rewolucyi lipcowéj, pogrążył się w niejakim politycznym nierządzie, przynoszącym prawdziwym jego interesom największą szkodę. Nie pojmujemy jednak, dla czego rząd w tym nienaturalnym stanie upatruje przyczynę radości i bezpieczeństwa. Pierwszém i najogólniejszém zjawiskiem, objawiającém się w narodzie pod złym rządem, jest obojętność i oziembłość, co nawet sam Pan Guizot w dziele swojém oświadcza. Jeśli rząd lubi tajemnicę, niestałość i powszechnym korzyściom się sprzeciwia, natenczas obywatele wyrzekają się jego i ograniczają się na swój własny interes; uważają oni rząd, którego sprawa nie jest ich sprawą, za obcego natrętnika, z którym niczego dzielić nie chcą i pozwalają mu działać na własny jego rachunek. Wszakże stopniowo w tych żywiołach obojętności tworzą się zarody zniechęcenia; znękane interesa łączą się między sobą, oppozycya powiększa się, a tak nadejdzie dzień, w którym rząd niespodzianie się ujrzy naprzeciw konwentowi narodowemu, który zawady sobie stawiane usunąć potrafi. Czyż chcą rzeczy do téj doprowadzić ostateczności? Cieszymy się dotąd nadzieją, że to nie nastąpi i że rząd nareszcie mocnéj i popularnéj Izbie ustąpi, jeśli kraj tyle ma sprężystości, aby takiéj żądać.

Tribune narzeka, że rząd teraz podejrzenie ducha republikańskiego nawet przeciw lożom wolnomularskim powziąwszy, ma zamiar, za przykładem pewnego wielkiego mocarstwa, wszystkie loże we Francyi, nawet za czasów restauracyi istniejące, zamknąć.

Przygotowania do uroczystości lipcowéj popierają gorliwie. Oprócz wystawy posągu Napoleona, przy któréj muzyka wojenna wszystkich pułków załogi naokoło symfonie wykonywać będzie, postanowiono jeszcze założyć w tych dniach kamienie węgielne kilku gmachów publicznych. — Panu Dubau, młodemu architektowi, zlecono wykonać budowę okrętu o trzech pokładach na Quai d'Orsay. Statek ten w pierwszym dniu zawiesi czarną banderę, jak przy śmierci Admirała; w drugim dniu zatknie banderę wszystkich narodów, a w trzecim stanie się przedmiotem napaści, która się wspaniałym fajerwerkiem zakończy. Wszystkie te poruszenia przez doświadczonych marynarzy, zapisanych w tym celu z portów morskich, wykonane zostaną. — Podczas fajerwerku 3 kule ogromnéj wielkości na Pontneuf oświecone będą z napisem: dzień 27., 28., 29tego Lipca. — Model płócianny obelisku z Luxor, ma być wystawiony na podstawie na placu Ludwika XIV. Skoro się pokaże, że nie sprawi dobrego widoku, obelisk na inne miejsce przeniesiony zostanie. — Zabawy i fajerwerki na polach Elizejskich będą nadzwyczaj okazałe; rząd łożył na to 700,000 fr., oprócz tego 120,000 fr. na budowę okrętu. Przeszło 4,000 robotników już są zatrudnieni temi robotami.

Z dnia 12. Lipca.

Król Jgmość oglądał wczoraj posąg Napoleona w pracowni zlewarni na Faubourg du Roule.

Wedle Gazette de France, XIna Berry d. 2 m. b. przybyła do Palermo.

Marszałek Soult przybył w zeszły wtorek zrana do Montd'or.

Dziennik Sporów donosi, że rząd wczoraj zrana pomyślne otrzymał wiadomości o powodzeniu wyprawy Dom Pedra. W Lagos zabrali Konstytucyoniści 40 dział i kassę wojenną 10,000 funt. szt.; 400 żołnierzy Miguelistów i 500 z milicyi połączyło się z expedycyą, a dwie trzecie części Algarwii już się oświadczyły za Donną Maryą. W chwili, kiedy goniec odchodził, sypano szańce na drodze do Lizbony. — Cała flota Dom Miguela po wiadomości o wylądowaniu wyprawy w Algarwii, wyszła z Tagu pod żagle.

Tutejszy Generalny Konsul Królowéj Donny Maryi, Kawaler Daupias, oznajmia kupcom francuzkim, że wszystkie porty portugalskie, nieuznające dotychczas rządów Donny Maryi, obecnie przez potęgę morską téj Monarchini są blokowane.

Z dnia 12. Lipca.

Orszak Królowéj Donny Maryi udał się stąd do Boulogne, z czego powszechnie ten wyprowadzają wniosek, że Krolowa w skutek ostatnich pomyślnych wiadomości z Portugalii wkrótce sama tamże się uda.

Temps dzisiejszy zawiera pismo Generała Umińskiego, w którém tenże ostro powstaje na postępowanie Generała Bem, usiłującego skłonić Polaków, aby jako najemnicy wstępowali w służbą obcą i krew swą przelewali za sprawę cudzoziemców. Oświadcza P. Umiński, że jedynie tylko nadzieja powrotu do ojczyzny, w końcu upłynionego i na początku bieżącego wieku, ich spowodowała do walczenia w tylu obcych bitwach. Ale ta nadzieja nie zachodzi przy zamierzonéj wyprawie do Portugalii, a prócz tego trzebaby tylko 1szy artykuł konwencyi przeczytać, aby się przekonać, że to wcale nie polski korpus wyłącznie, który chcą utworzyć, lecz tylko legion cudzoziemców, w ktorym Niemcy i Francuzi służyć mogą. Tak więc nawet ani pobratymczość narodowa przez to się nie ocala. Generała Bema, który konwencyą tę zawarł, nie wypada poczytywać za pełnomocnika narodu polskiego, kiedy on samowolnie podług swego widzi mi się działał.

Wszystkie gazety oppozycyi twierdzą, że podczas dni Lipcowych do groźnych przyjdzie kollizyi między ludem i rządem; wszakże kurs w giełdzie pogłoskom takowym wbrew przeciwny.

Messager des Chambres donosi: Gwardya narodowa ma być na d. 29. Lipca zwołana na wielką rewią; na tém polu Marcowém lud zwierzchnictwo posiadający, wynurzy swoje polityczne zdanie. Gwardya narodowa kilka tylko słow wyrzec powinna: „Precz z oszańcowaniem, a ułaskawienie dla przestępstw politycznych.“ Jeśli to jéj jest życzeniem, w mocy jéj rozkazać, żeby się to spełniło, a ręczymy za to, że rząd rozkazowi temu zadość uczyni.

Z dnia 13. Lipca.

Bryg wojenny „Acteon“ z Palermo do Tulonu przybyły, przywiózł urzędowe doniesienie, że korweta „Agathe“ dn. 4. b. m. wieczorem, z Xżną Berry na pokładzie, szczęśliwie stanęła na przystani pod Palermo. Wszystkie na statku znajdujące się osoby były zdrowe.

WYWOŁANIE PUBLICZNE.

Na wniosek Karola Pfeiffer fabrykanta pończoch, wszyscy, którzy jako właściciele, cessyonaryusze, posiedziciele zastawni lub innym sposobem do, wedle podania zagubionego, dokumentu hypotecznego z dn. 2. Lipca 1803. roku na summę 200 talarów, którą summę Jan Vertraugott Schön sukiennik, od Dyrektora policyi Bauditz pożyczył, i którą stosownie do wykazu hypotecznego z dn. 26. ej. m. etc. na domu w mieście tutejszém pod Nr. 781. i 782. położonym, Rubr. II. Nr. 1. jest zapisana, pretensye mieć mniemają, niniejszém się wzywają, ażeby prawa swoje w przeciągu trzech miesięcy, a najdaléj w terminie peremtorycznym

na dzień 23. Sierpnia r. b.

przed Delegowanym Wnym Baronem Richthofen Referendaryuszem Sądu Głównego, zrana o godzinie 9. w tutejszém pomieszkaniu sądowém wyznaczonym, osobiście, lub przez prawnie upoważnionych w informacyą i plenipotencyą zaopatrzonych Mandataryuszów, na których im się, na przypadek nieznajomości, tutejsi Kommiss. Sprawiedliwości Ur. Fiedler, Mittelstaedt i Lauber proponują, do protokółu podali i udowodnili, albowiem w razie przeciwnym, nietylko z pretensyami swemi do zagubionego dokumentu prekludowani będą, lecz im też w téj mierze wieczne milczenie nakazane i pomieniony instrument za umorzony i wagi niemający uznanym zostanie.

Wschowa, d. 25. Kwietnia 1833.

Król. Pr. Sąd Ziemiański.

OBWIESZCZENIE.

W depozycie podpisanego Sądu znajduje się percipiendum, ktore przy podziale summy szacunkowéj nieruchomości Splettstoessera w Fratzig, dla zniknęłego Ludwika Kemnitz szewca, ustanowione zostało. Utworzona z tegoż percipiendum massa wynosi teraz 35 talar. 7 sbrgr. 10 fen.

Właściciel takowéj wzywa się przeto niniejszém publicznie, ażeby o wydanie pieniędzy tych w przeciągu 4ch tygodni zgłosił się, gdyż w razie przeciwnym do Kassy Wdów po urzędnikach sądowych, odesłanemi będą.

Piła, d. 8. Lipca 1833.

Król. Pruski Sąd Ziemiański.

Wyciąg z Berlińskiego kursu papierow i pieniędzy.

Dnia 20. Lipca 1833.	Papierami	Gotowizną
	po	*po*
Obligi długu państwa . .	97⅜	96⅞
Obligi bankowe aż do włącznie lit. H.	—	—
Zachodnio-Pruskie listy zastawne	98⅜	—
Listy zastawne W. Xięstwa Poznańskiego	101¼	100¼
Wschodnio-Pruskie . . .	—	99¼
Szląskie	106¼	—